

KƏMALƏDDİN QƏDİM

BİR GÜN TANRI BAXA ÜZÜMƏ BƏLKƏ...

Musa Yaquba

Nələr yapmırıq ki, quru can üçün,
Bir can ki möhtacdı suya, əkməyə.
Sən çiçək dəirsən o dünyanın üçün,
Mən gerek başlayım ağac əkməyə.

Ay Ustad, qoy haqdan gələn butanı
Haqq özü qorusun uca tutanı.
Sözüm yox üzünə baxıb utanım,
Sözüm yox üstündən qara çəkməyə.

Başım açılmayır duman əlindən,
Qurtulam biryolluq yaman əlindən.
Tutub vaxt əlimdən, zaman əlimdən,
Qismət...Hara çəkə, hara çəkməyə...

Ağır ol, hər şeyin ağırına var,
Əlac ol, karına, sağırina var.
Nə var, mənim kimi fağırı, nə var
Bir quru şər atıb, dara çəkməyə.

Dayanıb xidmətdə, qulluqda şeytan,
Əvvəldə, ortada, quyuqda şeytan.
Hazırdı marıqda, buyruqda şeytan,
Hazırdı tələyə, tora çəkməyə.

Bir gün Tanrı baxa üzümə bəlkə,
Son bula, bitə bu oyun, mərəkə.
Çəkirsə, elə öz göyünə çəkə,
Çəkməyə, bu gordan gora çəkməyə...

BUMU ADAM İŞİ...

Mən elə bilirdim məni tək, paşam,
Elin karı duyub, koru görməyib.
Üçündən-beşindən biri olmuşam,
Nədənsə yüzündən biri görməyib.

Elə getmişəm ki vaxtnan yanaşı,
Hər yetən nabeləd, hər yetən naşı;
Yolumun üstündə hər addımbaşı
Qurulan tələni, toru görməyib.

Bumu adam işi, əl işi görən,
Gedişi görməyib gəlişi görən.
Üzümde candərdi gülüşü görən,
İçimdə atəşi, qoru görməyib.

Ömrümün nə çoxu, azı bilinir,
Nə də ki alımda yazı bilinir.
Kimse mənim kimi ölüb-dirilib,
Gedib gözləriylə goru görməyib...

ADIM

Yaşadım alovlar, odlar içində,
Neynim, görünmədi boyum-buxunum.
Adım seçilmədi adlar içində,
Hələ kimlərdənsə sonra oxunur...

Bir mənəm, bir də ki sinəmin dağı,
Nə çəkdim həsrətdən, əzabdan özgə.
Nəyim var adıma, nəyim var axı,
Nəyim var beş-altı kitabdan özgə?..

Olmadı qəflətdən oyan, dur, deyən,
Heç vardan, dövlətdən dəvəm də yoxdu.
Bir azca köhnədi, uzundur deyə,
Adımı daşıyan nəvəm də yoxdu...

Bura da gəlmədim kefim əlindən,
Gör əlsiz-obasız nə urvatdayam...
Zor ilə alındı evim əlimdən,
Hələ də havada qeydiyyatdayam...

İlahi, bu təhrif, yalnız adamlar, Düzü görə-görə çaşı sevirlər

MƏN SƏNİN YANINA QAYIDACAĞAM...

Bilməm, günmə keçər, aymı sovuşar,
Az qalıb a yurdum, yuvam, qovuşaq.
Bir az dəli-dolu, nadinc, kür uşaq
Ata kötəyinə qayıdan kimi

Mən sənin yanına qayıdacağam...
Gözləyir, hələ də gözləyir məni,
Pəncərəm önündə solan səməni.
Gündə dörd dolanıb çölü, çəməni

Arı pətəyinə qayıdan kimi
Mən sənin yanına qayıdacağam...
Çatmadım bu il də güllü yazına,
Neçə şənliyinə, neçə yasına.

Bir bala qaranquş öz yuvasına,
Çoban tütəyinə qayıdan kimi
Mən sənin yanına qayıdacağam...
Yetəcək əlinə nə xoş, əllərim,

İllər həsrətlişi, naxoş əllərim.
Hər yandan üzülən bomboş əllərim
Tanrı etəyinə qayıdan kimi
Mən sənin yanına qayıdacağam...

ALLAH BİLİR

Öz nurundan yaradıb,
Üzünü Allah bilir.
Necə cızıb qaşını,
gözünü Allah bilir.

Gülmüsən, çiçəkmisən,
Kimə, nəyə çəkmisən?
Hurimi, mələkmiksən,
düzünü Allah bilir.

Əsdir, üstündə əsdir,
Sal da dalınca gəzdir.
Çəkilməsə verməzdi
nazını Allah bilir.

Dürr işi, ləl işisən,
Gör nə gözəl işisən.
Allahın əl işisən,
yazını Allah bilir.

Bilsən də, bilməsən də;
Belə sevilməz bəndə.
Necə gizlədir səndə
özünü Allah bilir...

HƏSRƏTİN CAN YOLDAŞI...

Hər gün gözü dörd idi,
Get, a buzu, a daşı...
O dərd oğlu dərd idi,
Sən də onun adaşı...

Ömür də, gün də səndin,
İman da , din də səndin.
Elə dilində səndin,
Əlindəse göz yaşı...

Bir dön də bax yerinə,
Çəkirdi ah yerinə.
Qoymuşdu şah yerinə
Səni əyilən başı...

Haqlıydı, haqdı hələ,
Körpə uşaqdı hələ...
Gətirmir baxtı hələ,
Hələ sevməkdə naşı...

Söhbətiylə, sözüylə,
Əyrisiylə, düzüylə.
Özüylədi, özüylə
İndi dava-dalaşı...

Yol üstə yol daşdı,
Yol çəkdi, yol daşdı...
Adın yol yaldaşdı,
Həsretin can yoldaşı...

SAHİBLİK HAQQI YOX QONAĞIN ÜSTDƏ...

Köklə, ürəyini dərdinə köklə,
Din, ağrı-acının, din, ahın üstə.
Ya ahı sinənə çəkib də bəklə,
Ya da ki, ram elə, min ahın üstə.

Sən ki, öyrəşmisən lap birincidən,
Daha çətin dəyə, çətin incidə;
Qoy gəlsin lap elə minbirinci də,
Bir ah yük olmaz ki, min ahın üstə.

Sağ ol haqq başına təvafa görə,
Üzümə aldığın cavaba görə.
Nə ənam verən var savaba görə,
Nə də dara çəkən günahın üstə.

Fırlatma sözü də dönüb, döndərib,
Dön bax, arxa qərrib, yürü, ön qərrib.
Göndərən səni də qonaq göndərib,
Sahiblik haqqı yox qonağın üstə...

HAVA “20 YANVAR” HAVASIYDI...

Dünən bombozdu hava...
Hava kimiydi elə
adamların rəngi,
özləri kimiydilər bir az,
özləri kimi...
Buludlar da dopdoluydu
şəhid analarının
gözləri kimi...
Həzin-həzin yağan yağış
xatırladırdı göz yaşlarını.
Bəmbəyazdı,
rəngində qan qalmamışdı
təkamseyrək yağan qarın...
Dünən
növbəti ildönümüydü
"20 yanvar"ın...
Fərqliydi,
hər şey fərqliydi...
Efirlərimizdə
söz dərd-kədər,
dərd-kədər söz rəngindəydi...
Fərqliydi,
hər şey fərqliydi...
Təkcə
qərənfillər öz rəngindəydi...
Yanaqlarından
qan damırdı qərənfillərin...
Hava
"20 yanvar" havasıydı dünən...

SEVİRLƏR

İlahi, bu təhrif, yalnız adamlar,
Düzü görə-görə çaşı sevirlər.
Ayra bilmirlər yaxşını pisdən,
Pisi də yaxşıdan yaxşı sevirlər.

Hər gün sapandında daş hərləyənlər,
Elə bilə-bilə boş hərləyənlər.
Zor ilə, güc ilə baş hərləyənlər
Hansı günlərinə başı sevirlər?..

Dinirəm küfrəm, şərəm bu yerdə,
Sevmək necə olur görən bu yerdə?
Qarğınır min ildi Kərəm bu yerdə,
Sevənlər yenə də naşı sevirlər.

Gəl məni daş elə, taparlar daşı,
Vallah, gözlərinə təpərlər daşı.
Hər gün sıgallayıb, öpərlər daşı,
Burda adamdan çox daşı sevirlər...

